

'Mijn vader kon veel dingen zelf'

10-03-2011 - Met niet meer dan een paar woorden Engels ging Jos de Regt de grote Europese diepvriesbedrijven af om te kijken of ze belangstelling hadden voor zijn suikermais. Als kind mocht dochter Linda soms mee om te vertalen. "Welke boer doet nou zoiets?"

Naam	Farm Pack
Activiteit	Verkoop diepvriesmais en zacht gebakken groenten
Aantal medewerkers	Tien (in oogsttijd dertig)
Opgericht	1989
Vestigingsplaats	Kapelle
Oprichter	Jos de Regt
Eigenaar/manager	Linda de Regt

Linda de Regt (32)

"Mijn vader is een echte pionier die altijd met nieuwe dingen komt. Tot halverwege de jaren tachtig had hij een akkerbouwbedrijf met graszaden, bieten en aardappelen. Toen de aardappelprijzen onderuit gingen, moest hij op zoek naar wat anders. Hij heeft het eerst geprobeerd met doperwtten, sla en hazelnoten, maar na contact met een ondernemer die een gouden toekomst zag voor suikermais is hij daarop overgestapt. Aanvankelijk wilde mijn vader dat binnen een coöperatie met negen andere boeren voor hem gaan verbouwen. Acht van hen haakten af toen de ondernemer al voor de eerste oogst failliet ging. Nummer negen hield het een jaar later voor gezien."

"Op dat moment zat mijn vader met een enorme hoeveelheid maïs en zonder afnemer. Hij dacht: 'strik de moord' en ging gewoon zelf verder. Alles wat hij niet kwijt kon aan de veiling heeft hij ingevroren. Dat was het begin van dit bedrijf. Het invriezen deden we eerst gewoon op de boerderij. Ik weet nog dat we aan de keukentafel zaten om een naam te bedenken. We kozen Farm Pack omdat dat wel internationaal klonk. Mijn vader is toen in de auto gesprongen en alle grote Europese diepvriesbedrijven afgereden om te kijken of ze belangstelling hadden. Dat vond ik zo knap. Welke boer doet nou zoiets? Hij spreekt maar een paar woorden Engels en het communiceren ging af en toe echt met handen en voeten. Soms moesten mijn broer en ik mee om te vertalen. Een jaar of elf waren we toen we megingen naar Hongarije. Een paar jaar later ben ik mee geweest naar Zuid-Afrika om te kijken of we daar ook konden produceren."

"Mijn vader kon eigenlijk alle dingen zelf, van het zaaien tot het inpakken van het eindproduct. Ik denk dat ik op 75 procent zit. Meer hoeft niet en kan ook niet als we nog verder willen groeien. Ik laat me wat meer adviseren dan mijn vader en ik delegeer meer. Daarnaast let ik meer op kwaliteit. We controleren meer op wat wij geleverd krijgen en als het niet goed is, gaat het terug. Ik geloof niet echt dat ik op dat punt strenger ben dan mijn vader. Wel heb ik meer mensen om me heen die dat wel zijn. Op die manier moet je toch je eigen zwaktes aanvullen."

Jos de Regt (60)

"Toen Linda in de zaak kwam, hebben we haar meteen in het diepe gegooid. Het was het begin van de maïscampagne en net daarvoor waren we van de boerderij naar dit bedrijventerrein verhuisd. Van een boerenschuur met vriesmogelijkheid gingen we naar

een voormalige appelschilfabriek waar we een twee keer zo grote productiecapaciteit kregen. Ze is toen de nachtploeg gaan leiden van een man of vijftien. Acht weken lang werkten we 24 uur per dag. Eerst ik twaalf uur, vervolgens zij. Op een bankje hier konden we af en toe wat slapen. Die samenwerking beviel ons allebei zo goed dat ze daarna nooit meer is weggegaan."

"Twee jaar geleden hebben we ons bedrijf omgezet in een holding met daaronder een productiebedrijf en een teelbedrijf van ongeveer 160 hectare. Linda doet die eerste, ik die tweede. Als directeur van de holding is ze feitelijk ook nog eens mijn baas. In de fabriek kom ik niet meer zo vaak maar er gaat geen dag voorbij of ze hangt aan de telefoon en dan sparren we een paar minuten."

"Linda heeft wel het accent verlegd. We waren er al andere groenten bij gaan doen, maar verreweg het grootste deel van de omzet kwam toch altijd nog van maïs. Inmiddels zijn dat uien geworden. Linda luistert wat meer naar de klanten. Ik ben nog begonnen met de filosofie: de klant koopt wel wat wij produceren, maar dat is nu omgedraaid. We produceren precies volgens de productspecificatie van de klant. Dat is absoluut Linda's invloed, dat heeft ze wel geleerd op de Hogere Agrarische School waar ze bedrijfseconomie deed en voedingsmiddelentechnologie."

"Linda en ik zijn allebei wel creatief. In de afgelopen jaren hebben we hier van alles samen geprobeerd, andere groenten bijvoorbeeld. Dan keken we hoe je die het beste kon schoonmaken, in wat voor stukjes je ze moest snijden en hoe lang je ze moest blancheren. Ook zijn we druk aan het plakken en knippen geweest om verpakkingsmateriaal te maken. Soms zagen we wel eens wat op beurzen liggen dat we vervolgens namaakten maar het meeste hebben we zelf ontworpen. Daarmee hebben we enorm veel plezier gehad."

Jan Buevink
buevink@vno-ncw.nl

Bron: www.vno-ncw.nl